

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. május 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt ... vádlott ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. szeptember 16. napján kihirdetett Kb.II.24/2016/7/1. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. szeptember 16. napján kihirdetett Kb.II.24/2016/7/1. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében (Btk.439.§ (1) bekezdés), ezért 60 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 1.000,- Ft-ban állapította meg. A pénzbüntetés megfizetésére hat havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetén a szabadságvesztésre átváltoztatásáról. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 23.660,- Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette. A vádlott fellebbezést jelentett be, mert nem látta megalapozottnak az ítéletet, míg védője felmentésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.965/2016/1. számú átiratában az ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegelési jogkörében eljárva helyesen állapította meg a történeti tényállást. Indokolási kötelezettségét teljesítette. A felülmérlegelés tilalmába ütközik a tényállást felmentés érdekében támadó fellebbezés. Rámutatott arra is, hogy az elsőfokú bíróság okszerűen következett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette annak katonai vétségét. Helyesen értékelte az enyhítő és súlyosító körülményeket, és a kiszabott büntetés is alkalmas a büntetési célok elérésére.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében módosítással tartotta fenn fellebbezését. Kifejtette, hogy sérült az alkoholszondás vizsgálat során a tisztességes eljárás követelménye, és sérült a bizonyítékok beszerzésének törvényessége is. Kifogásolta az alkoholszondás ellenőrzés körülményeit, annak módját, véleménye szerint a vizsgálat végrehajtásáról szóló Bm. rendelet 8 ponton is sérült. Hivatkozott arra is, hogy a Szolgálati Szabályzat 98.§ (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy a rendőr akkor nem osztható be szolgálatba, ha alkoholfogyasztás vagy más szer hatása miatt szolgálatképtelen állapotban van. Az alkoholos befolyásoltság megállapítása a NEFMI

szakmai irányelv (HÉ.2010/104.) szerint a véralkohol-koncentráció alapján történik. Kifejtette, hogy légalkohol-koncentráció vizsgálatára került sor ebben az ügyben, és az ennek mérésére használt eszköz álopozitív eredményt is produkálhat. Sérelmezte, hogy a bíróság elhallgatta a szakértő elől a vádlott azon védekezését, hogy kezeletlen II. típusos cukorbeteg, hogy lázzal járó betegség miatt kezelte magát és ételmérgezésen esett át. Ezért elsődlegesen - mivel a hatályos jogi környezet és az orvostudomány publikált jelen álláspont szerint a mért légalkoholérték nem eredményezett befolyásoltságot - a vádlott felmentésére tett indítványt, másodsorban pedig amiatt, hogy másodfokú eljárásban nem orvosolható eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt a bűnösség megállapítására, mert a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat megsértették, az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a felelősségét továbbra is vitatta, és csatlakozott a védőjéhez.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bíróság eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta. A védekezéshez való jog megsértése kapcsán a fellebbviteli bíróság utal a Be. 78.§ (1) bekezdésében rögzített szabad bizonyítás elvére. E szerint a büntetőeljárásban szabadon felhasználható a törvényben meghatározott minden bizonyítás eszköz és szabadon alkalmazható minden bizonyítási eljárás. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a bizonyítékok beszerzésére az eljárás nyomozati és tárgyalási szakaszában is törvényes keretek között került sor. A tárgyaláson a vádlott és tanúk kioktatása törvényesen történt. A vádlott érdemi vallomást nem tett, a nyomozás során írásbeli beadványban terjesztett elő védekezést. A tárgyaláson nem ismerte el büntetőjogi felelősségét, írásbeli vallomását tartotta fenn. Az elsőfokú katonai tanács tanúként hallgatta ki a védekezés leellenőrzésére Kné D.R. címzetes rendőr főtörzsszáslózt és V.I. rendőr századost. Az elsőfokú katonai tanács a releváns iratokat ismertetéssel tette a bizonyítás részévé, így a feljelentést, az ittasságmérésről készült nyilvántartásokat, a szolgálati okmányokat, az orvosi dokumentációt és az orvosszakértői véleményt. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 2. oldalának utolsó előtti bekezdésétől a 4. oldal 3. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem fogadta el a vádlotti védekezést. Mindezek alapján marasztaló ítéleti tényállást állapított meg ítélete 2. oldalának 7. bekezdésében. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint e tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlott és védő felmentésre irányuló, illetve az ítélet hatályon kívül helyezését célzó fellebbezése, indítványa nem megalapozott.

A vádlott bűnösségére kiható eljárási szabálysértés nem történt. Az elsőfokú katonai tanács a szabad bizonyítás elve alapján mérlegelte a bizonyítékokat, erről számot is adott. A nyomozati iratok 77-79. naplószáma alatt található - a tárgyaláson ismertetett - orvosszakértői vélemény foglalkozott a vádlott által előterjesztett védekezéssel. Rögzítette, hogy a vádlott által „előadott körülmények csak csekély mértékben módosítják a vizsgálat eredményét, alkoholfogyasztás nélkül a fenti eredmények nem jelentkeztek volna”, és ez az alkoholszondás vizsgálat eredményét, az alkoholfogyasztás tényét igazolja.

A Be.351.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a védő és a vádlott fellebbezésében új tényre, új bizonyítékra nem hivatkozott. Megállapítható az is, hogy az elsőfokú katonai tanács a szükséges és elégséges bizonyítási eljárás lefolytatását követően a logika szabályainak megfelelően értékelte az egyes bizonyítékokat, és megfelelő terjedelemben indokolta az álláspontját. Ezért a vádlottnak és a védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül az ítélet hatályon kívül helyezésére, illetve felmentésre irányuló fellebbezés a Be.352.§ (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethetett. Rámutat a fellebbviteli bíróság arra, hogy nem egy közlekedési bűncselekményről, hanem katonai bűncselekmény elkövetéséről van szó, a bizonyítékok is ennek megfelelően eltérők, másképpen értékelhetők.

A katonai tanács az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes cselekményének jogi minősítése is. Ítélete 4. oldalán fejtette ki jogi értékelő tevékenységét, amellyel a fellebbviteli bíróság is egyetért. A másodfokú bíróság hivatkozik a BH.1997.114. számú eseti döntésre, amelyben kifejtettek szerint a szolgálati feladat alóli kibúvás vétségének megállapításához nem szükséges, hogy az elkövető feladatának ellátására ittassága folytán ténylegesen képtelen legyen; a bűncselekmény megvalósul akkor is, ha a rendőr csekély mértékben fogyaszt szeszes italt, szervezetében az alkohol jelenléte bármilyen csekély mértékben kimutatható. A vádlott szervezetében a szolgálatba lépését követően alkohol volt kimutatható, azaz önhibából eredően szeszes italtól befolyásolt állapotban jelent meg szolgálatban, és ezzel fontos szolgálati feladat ellátása alól kivonta magát. Magatartásával tehát megvalósította a szolgálati feladat alóli kibúvás vétségét (Btk.439.§ (1) bekezdés). Miután maradéktalanul kimerítette a tényállási elemeket, felmentésére nem kerülhetett sor.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. További enyhítő körülmény az időmúlás. Nem tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a Btk.33.§ (4) bekezdésének felhívásával pénzbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. A napi tételek száma rendkívül méltányosan került megállapításra, az ügyészi fellebbezés hiányában nem súlyosítható. Az egynapi tételnek megfelelő összeg tükrözi a vádlott jövedelmi, személyi és vagyoni viszonyait, megfelelően szolgálja a Btk.79.§-ában írt büntetési célokat.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. május 12.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes sk.

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.

előadó bíró

bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

, 2017. május 12.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül:
Iván Erika
bírószági ügyintéző